

عنوان مقاله:

مستندسازی آموزش سنتی در حرفه زیلوبافی (مطالعه موردی: شهر میبد)

محل انتشار:

نشریه علمی علم و تمدن در اسلام، دوره 3، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

زهره دهقان پور - استادیار گروه ایران‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه میبد، میبد، ایران.

حسن امامی میبدی - کارشناس هنرهای تجسمی، میبد، ایران.

خلاصه مقاله:

زیلوبافی از جمله هنرهای قدیمی و ریشه دار در استان یزد و شهرستان میبد است. مساله این پژوهش بررسی آموزش و به عبارت دیگر چگونگی ارتباط بین استاد و شاگرد در این حرفه است. پرسش بنیادین این مقاله چگونگی روابط بین استاد و شاگرد و توصیف شکل گیری این رابطه از زوایای مختلف و پاسخ به سوالات فرعی تر همچون سن و جنسیت شاگردان، نوع رابطه بین استاد و شاگرد، دستمزد اساتید، مراحل و دوره های یادگیری، شیوه های یادگیری و یاددهی، چگونگی انتخاب استاد و معیارهای آن و ... است. روش تحقیق در این پژوهش، میدانی و مصاحبه ای است. بدین منظور با بیش از ده نفر از افراد شاخص این حوزه، با میانگین سنی بین پنجاه تا هفتاد سال مصاحبه شد. یافته های تحقیق حاکی از آن است که آموزش در این حرفه به شکل کاملاً شفاهی و به شیوه استاد - شاگردی و سن شروع آموزش در کودکان به طور متوسط بین شش تا هفت سال بود. در این شیوه، یادگیری دارای مقاطع و مراحل بود و این مقاطع بسته به هوش، ذکاوت و پشتکار و علاقه شاگرد متفاوت بود و تغییر می کرد. زنان در بافت زیلو نقش کم رنگ تری داشتند و بیشتر، مقدمات بافت زیلو را فراهم می کردند.

کلمات کلیدی:

آموزش، سنتی، زیلوبافی، استاد، شاگرد، میبد، بشنیغان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1534937>

